ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-10
ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98 ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1255

ΠΕΜΠΤΗ
13
ΙΟΥΝΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 5 ὥ. 5 λ. Δύσις ἡλίου 7 ὥ. 45 λ.
ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 30.2, ἐλαχ. 21.3. Μέση ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: Αἰγαῖον, Ἰόνιον μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικὸν ἕως κυματώδης. ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 760.2

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΤΕΚΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΑΛΟΓΙΚΗ Ἢ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἰούνιος.— *Τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων βουλευτικῶν ἐκλογῶν εἶνε τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα ἐφαρμόζεται κατὰ τρόπον ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου μὲ στενωτάτην ἐκλογικὴν περιφέρειαν δίδουν ἕνα μόνον βουλευτήν.*

Ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ 1918, ὅπου ὁ μὲν συνασπισμὸς ἔφερε 428 ἕδρας, τὸ ἐργατικὸν κόμμα 47 καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι φιλελεύθεροι 25, ἡ ἀναλογικὴ κατανομὴ τῶν ἑδρῶν θὰ ἔδιδε τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς: Συνασπισμὸς 292, Ἐργατικοὶ 120, Ἀνεξάρτητοι-Φιλελεύθεροι 67.

Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν καὶ τὰς ἑπομένας ἡ πλειοψηφία ἐν τῇ Βουλῇ εἶχε πραγματικὴν πλειοψηφίαν καὶ εἰς τὴν Χώραν, οὕτως ὥστε ἡ «ἀδικία» νὰ μὴν εἶνε παρὰ μόνον σχετική. Δὲν συνέβη ὅμως τὸ ἴδιον μὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς 30ῆς Μαΐου. Ἴδοὺ μερικοὶ γενικοὶ ἀριθμοὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς, σαφηνίζοντες τὰ ἀνωτέρω:

	Ἀναλογία ψήφ. κατ'		
	Ψῆφοι	Ἕδραι	ἕδραν
Συντηρητικοὶ	8.654.244	256	35.800
Ἐργατικοὶ	8.373.938	288	29.000
Φιλελεύθεροι	5.286.221	57	92.500

Καὶ πάλιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1924 (μολονότι ἐν προκειμένῳ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει τὸ γεγονὸς ὅτι προστέθησαν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους 7.000.000 νέοι ψηφοφόροι):

	Αὔξησις ψήφων	Κίνησις ἑδρῶν
Ἐργατικοὶ	2.835.807	+ 126
Φιλελεύθεροι	2.324.275	+ 11
Συντηρητικοὶ	1.019.920	— 144

Δηλαδή: "Οχι μόνον χωρισμὸς τῶν κομμάτων ἔχει γίνει, καὶ «τυραννία» τῆς μειοψηφίας ἔχει ἐπιβληθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ χειρότερον ἀκόμη ἔχει συμβῇ. Τὸ πλειοψηφοῦν ἐν τῇ Βουλῇ κόμμα ἐμειοψήφησε εἰς τὰς κάλπας.

***

Ἐπειδή, οὕτως ἢ ἄλλως, τὸ ζήτημα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος θὰ συζητηθῇ προσεχῶς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων —λέγεται ὅτι τὸ κόμμα τοῦ κ. Δάϋδ Τζώρτζ ἐπ' αὐτοῦ θὰ στηρίξῃ τὰς ἀντιρρήσεις του εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον— ἐν εἶνε ἄσκοπον νὰ σημειώσωμεν ὅτι τόσον οἱ συντηρητικοί, ὅσον καὶ οἱ ἐργατικοὶ ἀντιτίθενται εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀναλογικῆς καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐναντίωσιν τῶν ἀναλογικῆς καὶ ὅτι, ἂν νέος τύπος δὲν ἐξευρεθῇ, οἱ πόθοι τῶν φιλελευθέρων δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθοῦν. Οἱ λόγοι εἶνε ἰσχυρότατοι, μολονότι συνεπάγονται τὴν θανατικὴν καταδίκην ἑνὸς ἱστορικοῦ κόμματος ὅσον καὶ ἐνδόξου, ὅπως εἶνε τὸ κόμμα τῶν «Γουΐγκς», τοὐτέστι τῶν φιλελευθέρων.

Διότι διὰ τῆς ἀναλογικῆς, ἡ ὁποία προϋποθέτει τὴν καθιέρωσιν τῆς εὐρείας ἐκλογικῆς περιφερείας κἀνεται ἡ προσωπικὴ ἐπαφὴ τοῦ βουλευτοῦ μὲ τοὺς ἐκλογεῖς του. Καὶ οἱ "Αγγλοι δὲν μποροῦν νὰ ἀνεχθοῦν τὴν ἐκλογὴν τοῦ οἱουδήποτε «πατρὸς» διότι τοὺς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸ κόμμα —θέλουν, ἀντιθέτως, νὰ ξέρουν καὶ αὐτοὶ προσωπικῶς κἄτι περὶ τοῦ ἀντιπροσώπου των εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Διότι ἡ παράδοσις τοῦ κομματικοῦ συστήματος θὰ κατηργεῖτο. Διότι τὸ πολιτικὸν ἐνδιαφέρον τῶν πολιτῶν θὰ ἐξητμίζετο. Διότι θὰ ἔπαυε νὰ ἰσχύῃ τὸ σύστημα τῆς ἀναπληρωματικῆς ἐκλογῆς, τὸ ὁποῖον, πολὺ δικαίως, κρίνεται ἀπὸ τοὺς "Αγγλους πολιτικοὺς τὸ ἀλάθητον βαρόμετρον τῆς ἀνὰ μισογρόσι 'Σωστροσμικοῦ Συκιτηγοῦ» πίνεται ἡ εἰσήγησις οὐσιώδους κομματικοῦ προγράμματος.

Παραδέχονται τόσον οἱ συντηρητικοί, ὅσον καὶ οἱ ἐργατικοί, ὅτι ὑπάρχει ποσοστὸν ἀδικίας εἰς τὸ πλειοψηφικόν. Ἀλλὰ ὑπασπηρίζουν ὅτι δὲν εἶνε μόνον αἱ βουλευτικαὶ ἐπιψηφίσεις ἐκεῖναι ποὺ δίδουν ἰσχὺν εἰς τὰ νομοθετήματα. Μία κυβέρνησις ποὺ ἀποβλέπει εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς προγράμματος ἔχει πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ συντόμως εἰς τὰς κάλπας. Δὲν ἐπιβάλλει λοιπὸν παρὰ μόνον ὅ,τι ἐλπίζει καὶ πιστεύει ὅτι θὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὸ λαόν. Ἔτσι σᾶς ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ πλειοψηφικὸν ἐνέχει εἰς ἑαυτὸ τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἀναλογικῆς. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ ἀνωτέρω ἰσχυρισμὸς εἶνε ἀπολύτως ἀληθής. Ἀνεφέραμεν τὸ ἕνα βαρόμετρον ποὺ διαθέτουν αἱ κυβερνήσεις διὰ νὰ ἐκτιμοῦν τὴν πίεσιν τῆς πολιτικῆς ἀτμοσφαίρας. Ὑπάρχουν δὲ παραλλήλως πρὸς τὰς ἀναπληρωματικὰς ἐκλογὰς αἱ τοπικαὶ ὀργανώσεις τῶν κομμάτων. Οἱ «γουΐνς» εἰς τὸν κομματικὸν μηχανισμὸν ἔχουν μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ τρεῖς ὑπουργούς.

Καὶ ἐπὶ τέλους, σᾶς προσθέτουν, ἡ κρίσις καὶ ἡ ἀδικία εἶνε προσωρινὴ καὶ θὰ παρέλθῃ μὲ τὴν διαγραφὴν τῶν φιλελευθέρων ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν πολιτικῶν παραγόντων! 'Αλλὰ περὶ ὅλων αὐτῶν θὰ μᾶς διαφωτίσουν αἱ προσεχεῖς συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων.

Ὁπωσδήποτε, ὅσοι θ' ἀντιμετωπίσουν μετ' ὀλίγον τὸν κ. Μακντόναλντ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, προσπαθοῦντα νὰ εἰσαγάγῃ τὴν προστασίαν τῶν μειονοτήτων εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον, μποροῦν νὰ ἔχουν δι' αὐτὸν ἕνα ἀποστομωτικὸν ἐπιχείρημα: Οἱ ἔνθερμοι συνήγοροι τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων θὰ μποροῦσαν ν' ἀρχίσουν «ἀτ χόρυμ» τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν των, προστατεύοντες τὰς πολιτικὰς μειονότητας τοῦ τόπου των πρὶν ἀναλάβουν τὴν κηδεμονίαν τῶν ξένων. Ἂν εἶνε καλὴ ἡ συγχώνευσις τῶν κομματιδίων εἰς τὰ κόμματα, εἶνε καλυτέρα ἡ βαθμιαία ἀρομοίωσις τῶν ξενογλώσσων πληθυσμῶν εἰς τὰ ἔθνη. Καὶ ὅσοι φοβοῦνται ὅτι ἡ ἀναλογικὴ ὁδηγεῖ εἰς ἀκυβερνησίαν καὶ «τυραννίαν» τῆς μειοψηφίας, ἂς μὴ τὴν ἐπιβάλουν μεταξὺ ἀλλοεθνῶν προτοῦ τὴν δεχθοῦν ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς των.

—'Αλλά, θὰ πῆτε, εἶνε τόσον τρελλὸς νὰ βάλῃ φωτιὰ στὸ σπίτι του;

Σ. Ν. Σ.

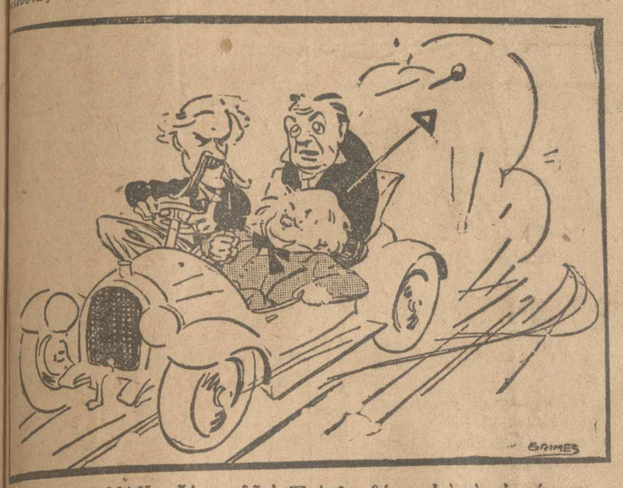

ΚΑΜΣΑΙΗ ΜΑΚ.—"Ακου δῶ! Ἐγὼ διευθύνω αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητο...
ΛΟΥΔ ΤΖΟΡΤΖ.—Ναί! Ἀλήθεια. Μὰ ἐγὼ κοντρολάρω τὰ φρένα...

[Ἀπὸ μίαν γελοιογραφίαν τοῦ Φιλελευθέρου «Στάρ» τοῦ Λονδίνου]

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΣΙΟΥ-ΤΣΙΟΥ

Τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἔφερεν ἐπὶ τάπητος ἡ τελευταία ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις τοῦ Γάλλου Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ὁ ὁποῖος ἐσκέφθη νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὰ σχολεῖα τὸ μάθημα τῆς γενετησιακῆς ἀγωγῆς, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τὴν κοινὴν γνώμην καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Εἶνε ἀνάγκη οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι νὰ διδάσκωνται καὶ τὸ μάθημα τοῦτο; Ὡς ἔγραψα καὶ πρὸ ἡμερῶν, αἱ γνῶμαι εἶνε διῃρημέναι. Ἕνας φίλος μου φυσιολόγος μολαταῦτα, νομίζω ὅτι θέτει τὸ ζήτημα εἰς τὴν θέσιν του μὲ τὰ ἀκόλουθα τὰ ὁποῖα μοῦ εἶπε χθές:

— Μεγαλυτέρα ματαιοπονία ἀπὸ αὐτὴν ποὺ σχεδιάζει ὁ κ. Μαρὼ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Νὰ διδάξωμεν εἰς τὰ παιδιὰ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον γεννῶνται ὁ ἄνθρωπος; Ἀλλὰ τότε διατὶ νὰ μὴ τὰ διδάξωμεν καὶ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τρώγει, πίνει, ἀναπνέει, περιπατεῖ. Δὲν εἶμαι σεμνότυφος διὰ νὰ ἐξανίσταμαι ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι μικρὰ καὶ ἀθῶα πλάσματα θὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς τὸ σχολεῖον νὰ ἀκούουν λόγια, διὰ τὰ ὁποῖα ἕως τὰ τώρα, ὅταν τὰ ἐξεστόμιζαν, οἱ γονεῖς των τοὺς ἔβαζαν πιπέρι εἰς τὸ στόμα. Ἀλλ' εὑρίσκω ἐντελῶς ματαίαν παρομοίαν διδασκαλίαν, διότι ὑπάρχουν πράξεις εἰς τὴν ζωὴν τὰς ὁποίας δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ τὰς διδαχθῇ ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ τὰς ἐκτελέσῃ, ὅπως δὲν εἶνε καμμία ἀνάγκη νὰ τὰς διδαχθῇ τὰς ἰδίας καὶ οἱονδήποτε ἄλλο ζῶον. Σᾶς ἀνέφερα ἀνωτέρω μερικὰς ἀπὸ αὐτάς. Τὸ νήπιον, μόλις γεννηθῇ, ἀνοιγοκλείνει τὸ στόμα του καὶ ζητεῖ τροφήν. Τὸ ἐδιδαξε κανεὶς τὸν τρόπον τοῦ τρώγειν; Τὸ ἴδιον, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόσπασιν ἐκ τῆς μητρός του, ἀναπνέει, καὶ εἰξεύρει πολὺ καλὰ τὴν δουλειὰ αὐτή. Ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς καὶ δυναμώσουν τὰ πόδια του, σηρώνεται καὶ ἀρχίζει νὰ περιπατῇ, χωρὶς ὁ κ. Μαρὼ νὰ τοῦ ἔχῃ διδάξει βηματισμούς. Μαζὶ μὲ ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἐκτελεῖ ἄνευ οὐδεμιᾶς διδαχῆς, πρέπει νὰ συγκαταλεγθῇ καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Γάλλος Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θέλει νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς μικροὺς συμπατριώτας του. Ὅταν φθάσῃ ἡ καλὴ ὥρα, ἡ μεγάλη διδασκάλισσα φύσις θὰ κάμῃ τὸ καθῆκον της, θὰ ἤτο δὲ λίαν ἐξευτελιστικὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἔχωμεν καθηγητὰς διὰ νὰ μάθωμεν ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οἱ γαϊδάροι καὶ οἱ σκύλοι ἐκτελοῦν ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως οἱουδεμιᾶς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως. Εἶτε τὸ διδάξωμεν λοιπόν, εἴτε δὲν τὸ διδάξωμεν τὸ μάθημα, οἱ ἄνθρωποι τὸ ξέρουν ἀπὸξω καὶ ἀνακατωτά. Εἶνε αὐτοδίδακτοι. Ἄλλο τὸ ζήτημα ἐὰν πρόκειται νὰ ἀναπτύξωμεν συστήματα καὶ τρόπους. Τότε ὅμως δὲν χρειάζονται σχολεῖα, ἀλλ' ἄλλου εἴδους καταστήματα!

Ἡ γνώμη τοῦ φίλου μου φυσιολόγου εἶνε πραγματι ἀκατανόητος. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀρκοῦμαι μόνον εἰς τὸ νὰ θεωρῶ ματαίαν τὴν μεταρρύθμισιν τὴν ὁποίαν σχεδιάζει ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Φρονῶ μᾶλλον ὅτι εἶνε καιρὸς πλέον νὰ σκεφθῶμεν ὅλοι ὄχι πῶς θὰ διδάξωμεν εἰς τὰ παιδιὰ μας τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τρώγει, πίνει, ἀναπνέει, περιπατεῖ, ἀλλὰ τοὐναντίον πῶς θὰ ἀνακόψωμεν τὴν καταπληκτικὴν πρόοδον τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύουν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ἀγόρια καὶ κορίτσια μόλις ἡλικίας δέκα ἐτῶν εἰς τὴν ἐποχὴν μας γνωρίζουν τόσον καλὰ τὸ ζήτημα ὥστε ἀναμφιβόλως θὰ ξεκαρδίζωνται στὰ γέλια μὲ τὴν σχεδιαζομένην ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ κ. Μαρώ. Εἰς παλαιοτέρους καιροὺς πράγματι παρετηρεῖτο κάποια σχετικὴ ἄγνοια, τὴν ὁποίαν ἀνελάμβανεν ἡ μητέρα τὴν προτεραίαν τοῦ γάμου νὰ διαλύσῃ εἰς τὴν κόρην της. Τὴν ἔπαιρνε ἰδιαιτέρως καὶ τὴν ἐδασκάλευε. Ἀλλὰ σήμερα, ἡ γυναῖκες ποὺ τὴν πρώτην νύκτα τοῦ γάμου ἐρράβοντο εἰς τὸ σακκί, ἐξέλιπον. Διηγοῦνται ὅτι κάποτε ἕνας αὐστηρὰς ἠθικὸς χωρικὸς ἤθελε νὰ πάρῃ γυναῖκα, ἡ ὁποία ὅμως νὰ εἶνε ἐντελῶς ἀθῶα καὶ νὰ μὴν εἰξεύρῃ τίποτε. Τοῦ ἔφεραν πολλὲς καὶ ἐδιάλεξε μίαν τὴν ὁποίαν εὗρεν ἐντελῶς μποῦφον. Τὴν παντρεύθηκε καὶ ὅταν ἔμεινε μόνος μαζί της ἐπλησίασε τὰ χείλη του εἰς τὰ χείλη της καὶ τὴν ἐφύλησε θορυβωδῶς:

—Πῶς τὸ λέν, Γιαννούλα, τῆς εἶπε, αὐτὸ ποὺ ἐπάνωμε τώρα;

—Τσίου-τσίου, τοῦ ἀπήντησεν ἐκείνη ἀφελῶς.

—Μὰ τόσο ἀνέβγαλτη εἶσαι λοιπόν; Αὐτὸ δὲν τὸ λένε τσίου-τσίου. Τὸ λένε φιλί, παιδί μου!

Ἡ Γιαννούλα ἐξεροάγη εἰς γέλωτας:

—Αὐτὸ φιλί; 'Αμ' δέ. Αὐτὸ εἶνε τσίου-τσίου. Φιλιὰ ἤταν ἐκεῖνα ποὺ μοῦ ἔδινε ὁ καπετὰν Μῆτρος στὸν τρύγο!...

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΜΙΑΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

ΟΑΙΜΑΤΗΡΟΣΕΠΙΛΟΓΟΣ ΜΙΑΣ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΔΙΚΗΣ

250 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ!—ΠΩΣ ΕΣΩΘΗ Η ΚΕΦΑΛΗ ΕΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΟΥ. — Η ΑΒΛΕΨΙΑ ΤΩΝ ΕΝΟΡΚΩΝ ΚΑΙ Η ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΠΑΡΑΤΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 Ἰουνίου. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Δύο ὑποθέσεις ἀπερρόφησαν ἐξ ἴσου κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ γαλλικοῦ κοινοῦ: ἡ ὑπόθεσις τῶν ἐπανορθώσεων καὶ ἡ ὑπόθεσις Μπαρατώ. Ἡ πρώτη ἔληξε μὲ γενικὴν ἀνταλλαγὴν συγχαρητηρίων καὶ φιλοφρονήσεων διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν. Ἡ δευτέρα κατέληξεν εἰς ἀμαυρὰς σκηνάς, εἰς ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ κατὰ μιᾶς ἀδικίας τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ «φυστηριώδης ὑπόθεσις Μπαρατώ», ἡ ὁποία ἐπὶ μῆνας πολλοὺς ἀπησχόλησε τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὸν τύπον, ἐξεδικάσθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκταίμερον εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον τῆς Λιμόζ. Τὸ ὄνομα τῆς πόλεως δὲν εἶνε ἄγνωστον· ἦτο ὁ περίφημος τάπος περιοργισμοῦ, ὅπου, κατὰ τὸν πόλεμον, ἐστέλλοντο ὅλοι οἱ ἀνώτατοι, οἱ ἀνώτεροι καὶ οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοί, τῶν ὁποίων ἀφῃρῶντο αἱ διοικήσεις. Καὶ εἶνε μνημειώδης ἡ φράσις τοῦ στρατάρχου Ζόφρ ὅταν, μὲ τὴν σειράν του, ὑπέπεσε καὶ αὐτὸς εἰς δυσμένειαν: Je suis limoge —εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν τραγικῶς καλαμπουρίζων— vous serez limoges, tous seront limogés.»

Εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον τῆς Λιμόζ λοιπὸν προσῆχθη ὁ Μπαρατώ, κατηγορούμενος διὰ φόνον ἐκ προμελέτης καὶ διὰ ληστείαν μετὰ φόνου. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τῆς ὑποθέσεως θὰ φθαμένου πλουσίου νέου, ἄ"θρωπος «ζῶν των βίτσιωνς, ὅπως τὸν ἀπεκάλεσαν, λαμπρὰ μορφὴ ἄλλοτε τῆς κοσμικῆς κοινωνίας, ἐπιφανὴς φίλοθλος, πρόεδρος ἀθλητικῶν συλλόγων, ὑπηρετήσας εἰς τὸ μέτωπον χατὰ τρόπον ὥστε αὐτὸς νὰ παρουσιάζεται ὡς ἥρως καὶ οἱ κατήγοροί του νὰ τὸν θεωροῦν λιποτάκτην, σπαταλήσας ὁλόκληρον περιουσίαν καὶ καταφυγὼν εἰς ἐπιχειρήσεις ὑπόπτους διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἔκλυτον βίον του, ἐφόνευσεν ἕναν ἄτυχῆ οἰκογενειάρχην σοφέρ, τὸν ἐλήστευσε καὶ τοῦ ἔπηρε τὸ αὐτοκίνητόν του, καὶ ἐφόνευσεν ἀκόμη ἕνα νεαρὸν ἐπισήθιον φίλον του διὰ λόγους κυμαινομένους μεταξὺ τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ἐρωτικῆς ἀντιζηλίας.

Τὸ σύστημα ὑπερασπίσεως τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἦτο ἡ σιωπή. Ἡρνεῖτο τὰ ἐγκλήματά του, ἔλεγεν ὅτι ἐγνώριζε τοὺς πραγματικοὺς ἐνόχους, ἀλλὰ δὲν τοὺς κατωνόμαζε δῆθεν, διότι ἡ ἐχεμύθεια ἀπετέλει δι' αὐτὸν ὑποχρέωσιν τιμῆς. Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς σιωπῆς περιέβαλε τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν τραγικὸν ἥρωα μὲ πικνὸν μυστήριον, τὸ ὁποῖον μὲ πολλὴν δυσκολίαν ἠμπόρεσε νὰ διαλύσῃ ἡ διαδικασία. Ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας διεξήχθη ἀπεγνωσμένη πάλη μεταξὺ ἱκανοτάτων συνηγόρων τῆς ὑπερασπίσεως καὶ συνηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Φάσεις ἡμιτελεῖς, σκοτεινοί ὑπαινιγμοὶ τοῦ κατηγορουμένου ἔδιδον ἐλαβὴν εἰς δραματικὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα ἐκορύφωσαν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ τῆς Λιμόζ. Διὰ τὴν μάζαν αὐτήν, ὁ Μπαρατὼ ἦτο τὸ σύμβολον τῆς διεφθαρμένης ὑψηλῆς κοινωνίας, ἦτο ὁ «πλούσιος», ὁ ἀσυνείδητος. Ἡ τιμωρία του ἔπρεπε νὰ εἶνε σκληρά, ἀδυσώπητος: ὁ θάνατος.

Η ΠΛΑΝΗ ΤΩΝ ΕΝΟΡΚΩΝ

Καὶ θὰ ἦτο, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ἓν ἀπρόοπτον γεγονός, τὸ ὁποῖον ἠλλοίωσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἔσωσε τὴν ζωὴν τοῦ Μπαρατώ.

Προχθές, τελευταίαν ἡμέραν τῆς δίκης, μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τῶν συνηγόρων, ὁ πρόεδρος ἀνέγνωσε τὰ ἐρωτήματα εἰς τοὺς ἐνόρκους καὶ ἐξήγησεν ὅτι ἐρ' ἑκάστης τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸν κατηγορούμενον πράξεων ὄφειλον νὰ ἀποφανθοῦν ἐὰν ὑπῆρχε περίττωσις μετρίας συγχύσεως. Οἱ ἔνορκοι ἀπήντησαν «ναί» εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν δολοφονίαν τοῦ σωφὲρ Φῶρ, τὴν κλοπὴν τοῦ αὐτοκινήτου του, τὰ ἐπιβαρυντικὰ περιστατικὰ τῆς ἐνέδρας καὶ τῆς προμελέτης. Ἐλαφρυντικὴν περίττωσιν οὐδεμίαν παρεδέχθησαν. Ὅταν, ὅμως, διακούσης τῆς συσκέψεώς των, ἔφθασαν εἰς τὸν φόνον τοῦ νεαροῦ Μπετρὰν Πεϊνέ, μετεκάλεσαν τὸν πρόεδρον εἰς τὴν αἴθουσάν των, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησαν μερικὰς δικονομικὰς διασαφήσεις, διότι ἤθελαν νὰ ἀποδώσουν εἰς τὸν κατηγορούμενον μετρίαν σύγχυσιν ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόνον τοῦ φίλου του.

Ἐληξεν ἡ σύσκεψις τῶν ἐνόρκων. Κάτοχρος καὶ μὲ τρέμουσαν χεῖρα καὶ φωνὴν ὁ πρόεδρός των ἀναγνώσκει τὴν ἐτυμηγορίαν των. Τὰ εἰς κάθε πρᾶξιν ἀναφερόμενα ἐρωτήματα περὶ ἐλαφρυντικῶν περιστάσεων ἔχουν ἀφεθῇ κενά· οὔτε «ναί», οὔτε «ὄχι» ὅλα πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἔνορκοι ἀπαντοῦν «ναί». Τὸ νὰ αὐτό, ὅπως εἶνε διατυπωμένον, ποῦ ἀναφέρεται; Εἰς τὴν τελευταίαν πρᾶξιν, τὸν φόνον τοῦ Πεϊνέ, ἢ εἰς τὸ σύνολον τῶν πράξεων; Τὸ δεύτερον ὑποστηρίζει μὲ θέρμην ἡ ὑπεράσπισις. Τρομερὸν τὸ δίλημμα τοῦ προέδρου: "Αν τὸ ναὶ ἀφορᾷ τὸ σύνολον τῶν πράξεων τοῦ Μπαρατώ, διαφεύγει οὗτος τὴν θανατικὴν ποινήν. Ἀλλως, ὑπάρχει ἡ ληστεία μετὰ φόνου τοῦ σωφέρ, ἡ ὁποία τὸν στέλλει εἰς τὴν λαιμητόμον.

Καὶ ὁ πρόεδρος ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἐνόρκους:

—Σᾶς ἔκαμα, πρὸ ὀλίγου, μίαν σύστασιν ἀναγραφείσαν καὶ εἰς τὰ πρακτικά. Ὀφείλετε, δι' ἑκάστην πρᾶξιν, νὰ ἀπαντήσετε ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐλαφρυντικὰ περιστατικά. Ἡ ἐτυμηγορία εἶνε ἀμφίλογος.

—Εἰσέρχεσθε εἰς τὴν σφαῖραν ὀδόν, κύριε πρόεδρε, φωνάζει ὁ συνήγορος κ. Μασσέ.

—Τὸ ξεύρω, ἀπαντᾷ μὲ ὑλαμένην φωνὴν ὁ πρόεδρος.

—Ἡ ἐτυμηγορία εἶνε σαφεστάτη, συνεχίζει ὁ κ. Μασσέ· εἶνε ἐνδεδομένη· δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ νέα σύσκεψις. Τὸ δικαστήριον δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους τί οὗτοι ἠθέλησαν.

Ἡ στιγμὴ εἶνε τραγική. Ὁ πρόεδρος γνωρίζει ἐκ τῆς συνομιλίας του μὲ τοὺς ἐνόρκους, κατὰ τὴν ὥραν τῆς συσκέψεως, ὅτι τὸ «ναὶ» ἀφορᾷ μόνον τὸν ἕνα φόνον. Οἱ ἔνορκοι παρακολουθοῦν ἐνεοὶ τὴν ἀπρόοπτον ἔκβασιν τῆς τυπικῆς ἀβλεψίας των ἤθελαν τὴν θανατικὴν ποινήν. Τὸ δικαστήριον διστάζει, τὰ πρόσωπα τῶν τριῶν δικαστῶν, πολὺ ὠχρά, προσκλίνουν πρὸς ἄλληλα, καὶ τέλος ὁ πρόεδρος ἀποφαίνεται:

—Τὸ δικαστήριον φρονεῖ ὅτι ἡ ἐτυμηγορία ἐξεδόθη κανονικῶς.

Ἐσώθη ὁ Μπαρατώ! "Ισόβια καταναγκαστικὰ δεσμὰ εἰς τὴν Γουϊάνην.

—Θὰ δραπετεύσῃ! κραυγάζει ἕνας συνήγορος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.

Η ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

Ἀπὸ διαδρόμου εἰς διάδρομον, ἀπὸ στοᾶς εἰς στοάν, ἀπὸ τὸ δικαστικὸν μέγαρον ἕως τὸν δρόμον, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἔχει διαδοθῇ ἡ φήμη ὅτι ὁ Μπαρατὼ ἐκινδύνευε νὰ σωθῇ. Τότε, ἀπὸ κάθε γωνίαν τῆς πόλεως, πυκνοὶ μᾶζαι συρρέουν εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὰς πέριξ ὁδοὺς —ἕνα πλῆθος μαινόμενον, τὸ ὁποῖον ζητεῖ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ δολοφόνου. Καὶ καταδικάει μέχρι τῶν φυλακῶν, οὐρλιάζον, τὸ κλειστὸν αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν ἱππικοῦ μεταφέρει τὸν κατάδικον.

—Εἰς θάνατον! Θάνατος εἰς τὸν Μπαρατώ! Δικαιοσύνη!

Καὶ οἱ ἐπιτήδειοι ταραχοποιοὶ ἐ

στον κρίνον. Η ναυάγησις Ιδίως του ατμοπλοίου Μακεδονία και Ορέστης, είνε απογοητευτική. Δύσι οι λιμένες, όπου πλοιάρχοι των ατμόπλοιων αυτών δεν έχουν πάει ποτέ της ώρας τους; Ποτέ δεν έχουν αναχωρήσει εγκαίρως, ή δεν έχουν φθάσει εγκαίρως εις τον προορισμόν των. Ποτέ δεν έχουν τηρήσει τα δρομολόγια των. Ποτέ δεν έχουν σεβασθεί τας υποχρεώσεις των προς τους επιβάτας, βάσει της οποίας μεταφέρουν αυτούς εις ωρισμένον χρόνον και εις ωρισμένην τιμήν. Ποτέ δεν έχουν σεβασθεί τας υποχρεώσεις των προς τους πελάτας των, βάσει της οποίας μεταφέρουν τα εμπορεύματα των εις ωρισμένον χρόνον και εις ωρισμένην τιμήν. Ποτέ δεν έχουν σεβασθεί τας υποχρεώσεις των προς τους πράκτορας των, βάσει των οποίων οι πράκτορες αυτοί, εκτελούντες τας διαταγάς των, εξασφαλίζουν τα συμφέροντα των εν τοις λιμέσι, εν τοις οποίοις δεν έχουν αντιπροσώπους. Ποτέ δεν έχουν σεβασθεί τας διαταγάς των πρακτόρων των, οι οποίοι, ως γνωρίζοντες καλύτερον τας τοπικάς συνθήκας, δύνανται να δώσουν τας καταλλήλους οδηγίας εις τους πλοιάρχους των

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΝΣΜΥΡΝΗΣ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΩΝ ΕΙΣΠΗΤΗΡΙΩΝ

ΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΠΩΣ ΘΑ ΕΚΔΙΚΑΣΘΟΥΝ

Μαλάκο' Ιμάντινε

Κάτω ἀπὸ τὶς ἀνθισμένες φωτοκαμπὲς

Μέρος Β'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ ζωὴ τῶν ἐπὶ τοῦ σκηνώματος ἀνδρῶν ἦταν ἀπὸ τὰ πλέον ἀποκαρδιωτικὰ ποὺ μποροῦν νὰ φαντασθοῦν οἱ ἄνθρωποι. Ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τὸν ἀέρα βομβαρδισμῶν, ποὺ ἐγίνοντο ἀδιακόπως, ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τὴν ξηρὰν ἐπιθέσεων, ποὺ ἐγίνοντο ἀπὸ τὰ ὀχυρὰ τῶν ἐχθρῶν, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τὴν θάλασσαν ἐπιθέσεων τῶν ἀντιτορπιλλικῶν, ποὺ ἐπλησίαζαν ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ καὶ ἔριχναν ἐντὸς τῆς ἁμάξης, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦτο τὸ σκήνωμα, ἐκατοντάδας ἀπὸ τὰ γνωστὰ σφαιρικὰ βλήματα, ποὺ ἐκρήγνυντο εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐσκόρπιζον τὰ θραύσματά των ἐπὶ τοῦ σκηνώματος, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τὰ ἀεροπλάνα ἐπιθέσεων μὲ βόμβας καὶ μὲ πολυβόλα, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τὰ ὑποβρύχια ἐπιθέσεων μὲ τορπίλλας καὶ μὲ πυροβόλα, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τὰ ἐναέρια πυροβόλα, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τὰ ἀντιαεροπορικὰ πυροβόλα τῶν ἀντιτορπιλλικῶν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΣΟΒΑΡΟΝ ΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΝ ΖΗΤΗΜΑ ΜΕΤΑΞΥ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΚΑΙ Μ. ΑΝΤΑΝΤ

ΕΞΗΜΜΕΝΑ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΡΗΞΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 12. — Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.

Οἱ ἐν Βουδαπέστῃ πρεσβευταὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας εἰσεμαρτυρήθησαν πρὸς τὴν Οὐγγρικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς γνωστὰς δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπέτλεμ εἰπόντες ὅτι ἡ Οὐγγαρία ἐπιδιώκει τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν. Ὁ Οὐγγρος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Βάλκο ἀπήντησεν ὅτι ἡ Οὐγγρικὴ ἄποψις εἶναι εἰς ὅλον τὸν κόσμον γνωστή. Ἡ Οὐγγαρία δηλαδὴ θεωρεῖ ἄδικον τὴν συνθήκην τοῦ Τριανόν, ἥτις, συνεπῶς πρέπει νὰ ἀναθεωρηθῇ. Τοῦτο δὲ ἐπιδιώκει καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Οὐγγαρία δι' ἐλῶν τῶν εἰρηνικῶν μέσων.

Τῆς ἀπαντήσεως ταύτης μὴ θεωρηθείσης ἱκανοποιητικῆς, ἡ Μικρὰ Ἀντάντ θὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις.

Οἱ ἐπίσημοι ἐντεῦθεν κύκλοι ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἡ Οὐγγαρία ἐνεργεῖ ἀντιθέτως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ Ρουμανικὸς δὲ τύπος ἐπικρίνει δριμύτατα τὴν στάσιν τῆς Οὐγγαρίας.

Γενικῶς τὰ πνεύματα ἐν Ρουμανίᾳ εἶνε ἐξημμένα.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 12. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ἀνακινηθὲν ὑπὸ τοῦ κόμητος Μπέτλεν δὲν ἐξεκαθαρίσθη παραμένει δὲ εἰς ἀκέραιον. ἀπειλοῦν ρῆξιν μεταξὺ τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ καὶ τῆς Οὐγγαρίας καὶ προσθέτουν ὅτι ἀναμένεται νέον διάβημα τῶν κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ ἐν Βουδαπέστῃ περισσότερον ἔντονον καὶ σημαντικόν.

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΙΔΙΩΝΥΜΟΥ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Διὰ τὴν 11 π. μ. ἐκλήθη εἰς τὸ «Πεντελικόν», ὅπου διαμένει ὁ κ. Πρωθυπουργός, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, προκειμένου νὰ συζητήσῃ ἐπὶ διαφόρων γενικῶν ζητημάτων. Μεταξὺ ἄλλων θὰ συζητηθοῦν αἱ διαφοραὶ μεταξὺ Δημοσίου καὶ Οὐλεν, αἵτινες, ὡς γνωστόν, ἔχουν παραπεμφθῆ εἰς διαιτησίαν.

Ἐνδέχεται ἐπίσης ν' ἀνταλλαγοῦν γνῶμαι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κομμουνισμοῦ, λόγῳ τῆς ὑφισταμένης ἀντιθέσεως ὡς πρὸς τὰς τροπολογίας τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ δεχθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐλέγετο χθὲς μεταξὺ ὡρισμένων κυβερνητικῶν κύκλων ὅτι ἡ θέσις τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου ἐν τῇ Κυβερνήσει ἔχει καταστῇ πράγματι προβληματική ἐξ ἀφορμῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν ἐνοεῖ νὰ δεχθῇ τροπολογίας τινάς, ἃς ἐχαρακτήρισεν ὡς οὐσιώδεις. Αἱ πληροφορίαι τῶν ἐν λόγῳ κύκλων ἐφαντζοῦν τὴν ὑπὲρ τῶν τροπολογιῶν αὐτῶν κίνησιν τῆς γνωστῆς περὶ τὸν κ. Παπανδρέου μερίδος τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν ὡς ἀποσκοποῦσαν εἰς «τορπίλλισμὸν» τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, τὸν ὁποῖον, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ἴδιοι πάντοτε κύκλοι, δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ καλύψῃ ὁ κ. Βενιζέλος τὴν φορὰν αὐτήν.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

ΠΑΡΑ ΤΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙ ΚΡΑΤΕΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Συνεκροτήθη χθὲς τὴν πρωΐαν ἡ προαγγελθεῖσα σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὰ ἑλληνοτουρκικά.

Κατὰ τὰς γενομένας μετ' αὐτὴν ἀνακοινώσεις ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διεπιστώθη ὅτι ἐπὶ τῶν γενικῶν βάσεων ὑπάρχει συμφωνία ἀπόψεων ἀποφασισθέντων ὅμως εἰσέτι μερικὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα χρήζουν περαιτέρω συζητήσεων.

Ἐπ' αὐτῶν θὰ γίνῃ διατύπωσις τῶν κυβερνητικῶν ἀπόψεων ἀνατεθεῖσα εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου μετὰ ἔγκρισιν δὲ τοῦ κειμένου τῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ὁδηγιῶν γενησομένων αὖριον ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θ' ἀναχωρήσῃ τὸ Σάββατον εἰς Ἄγκυραν ὁ κ. Διαμαντόπουλος.

Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι ἡ ἐξέλιξις καὶ ὁ τερματισμὸς τῶν περαιτέρω διαπραγματεύσεων δὲν θὰ προσκρούσουν εἰς νέας δυσχερείας, ἀλλ' ὅτι θὰ ἀχθοῦν εἰς ταχὺ καὶ αἴσιον πέρας.

Καθ' ὅσον δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν εἰσηγήσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως τεθῇ κατὰ μέρος τὸ δημιουργηθὲν ζήτημα τάξεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαπραγματεύσεων ἐκ τῆς παλινωδίας τῶν οὐδετέρων μελῶν, τροποποιησάντων ὡς γνωστὸν τὰς ἀρχικὰς προτάσεις των ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τουρκικῶν εἰσηγήσεων καὶ ὑποδαλόντων νέας τοιαύτας, ἐπιληφθῇ δὲ ἡ Κυβέρνησις τῆς οὐσίας τῶν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν θεμάτων, ἵνα μὴ παρασχεθῇ οἱαδήποτε ἀφορμὴ ὥστε ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν εὐθύνη διὰ τὴν μὴ ἐπίτευξιν συμφωνίας.

Εἶνε προφανὲς ὅτι διὰ τῆς στάσεως αὐτῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν υἱοθετήθησαν αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ ἀντιπροσωπείας, αἱ ὁποῖαι εἶχον προκαλέσει ἀρχικῶς τὴν δυσφορίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν περὶ ἀνακλήσεως τῶν κ. κ. Παπᾶ καὶ Διαμαντοπούλου ἀποφάσεών των.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι παρὰ τὴν ἐκδηλουμένην εἰς τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν αἰσιοδοξίαν, εἰς τοὺς ἁρμοδίους κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι πάντως δὲν πρέπει νὰ ἀναμένεται πολὺ σύντομος ἡ ὁριστικὴ ἔκβασις τῶν διαπραγματεύσεων.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

ΔΗΘΕΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἀνακοινοῦται ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι τὰ δημοσιευθέντα ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» τῆς Κων)πόλεως καὶ ἐπαναλαμβανόμενα εἰς ἄλλας τουρκικὰς ἐφημερίδας περὶ δήθεν δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸ πρακτορεῖον Ραδιό, ἐν αἷς ὁ κ. πρωθυπουργὸς φαίνεται διαβλέπων δήθεν κίνδυνον πολέμου εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ εἰς τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμούς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, προκληθέντας ἐκ τῆς ἀρνήσεως τῆς Τουρκίας νὰ δεχθῇ τὴν ἑλληνικὴν πρότασιν περὶ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ εἶνε τελείως φαντασιώδη καὶ ἐστερημένα καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἴχνους σοβαρότητος.

Ὁ κ. Βενιζέλος οὐδέποτε προεῖπε εἰς οὐδεμίαν σχετικὴν δήλωσιν εἴτε πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ πρακτορείου Ραδιὸ εἴτε πρὸς οἱονδήποτε ἄλλον ἀντιπρόσωπον τοῦ ξένου ἢ ἐγχωρίου Τύπου οὐδὲ ἀνεγράφησαν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου ὡς ἀνακριβῶς ἰσχυρίζεται ἡ «Ἀκρόπολις» σχετικαὶ δηλώσεις τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ.

ΕΚΗΡΥΧΘΗ ΧΘΕΣ Η ΑΠΕΡΓΙΑ

ΤΩΝ ΦΟΡΤΟΕΚΦΟΡΤΩΤΩΝ ΚΑΙ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΡΓΑΤΩΝ

ΦΟΒΟΙ ΓΕΝΙΚΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐκηρύχθη εἰς Πειραιᾶ γενικὴ ἀπεργία τῶν φορτοεκφορτωτῶν δι' ὅλα τὰ σκάφη τῶν ἀκτοπλοϊκῶν ἀτμοπλοϊῶν, συνεπείᾳ ἀρνήσεως τῶν ἐφοπλιστῶν νὰ δεχθοῦν, ὅπως πληρώσουν διὰ φορτεκφορτωτικὰς ἐργασίας ἁμοιβὴν κατὰ τόνον, καταγορευμένης τῆς ἰσχυούσης μέχρι τοῦδε ἡμερομισθίου ἁμοιβῆς. Οἱ ἐργάται τονίζουν ὅτι ὁ νέος τρόπος πληρωμῆς δὲν ἐπιβαρύνει τὸ ἐμπόριον, μάλιστα δὲ διά τινας περιπτώσεις ὑπερχεται καὶ μείωσις 5—10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἡμερομισθίων.

Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐφοπλισταὶ τονίζουν, ὅτι ἐκ τῆς πληρωμῆς κατὰ τόννον ἐπιβαρύνεται τὸ κόστος τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν κατὰ 70 ο)ο, οὔτω δὲ τὸ ἐμπόριον θὰ φυγαδευθῇ ἐκ τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος, ὅστις καὶ θὰ ἀπονεκρωθῇ σὺν τῷ χρόνῳ.

Ἅμα τῇ κηρύξει τῆς ἀπεργίας τῶν φορτοεκφορτωτῶν ἀπηγορεύθη ἐξ ἀλληλεγγύης καὶ οἱ ναυαρθρακεργάται, οὕτω δὲ διεκόπησαν αἱ ἀνθρακεύσεις πλοίων ἀκτοπλοϊκῶν σκαφῶν. Τὰ καταπλεύσαντα χθὲς εἰς τὸν Πειραϊκὸν λιμένα ἀτμόπλοια τῶν ἀκτοπλοϊκῶν γραμμῶν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκφορτώσουν τὰ ἐμπορεύματά των. Ἐπίσης οὐδεμία φόρτωσις ἀκτοπλοϊκοῦ σκάφους ἐγένετο, οὔτε δὲ καὶ ἀνθράκευσις.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἠδυνήθησαν πάντως καὶ ἀπέπλευσαν ἐκ Πειραιῶς διὰ τὰ δρομολόγιά των τὰ ἀτμόπλοια «Μπουμπουλίνα», «Γεώργ. Τόγιας», «Ἑλβίρα», «Ὑπεροχή» καὶ «Ἀετός» διότι ταῦτα εἶχον ἀνθρακεύσει ἀπὸ προχθές. Ἕτερα ὅμως δέκα ἀτμόπλοια μὴ δυνηθέντα νὰ ἀνθρακεύσουν ἀνέστειλαν τὴν ἀναχώρησίν των.

Τὸ Συμβούλιον τῶν φορτοεκφορτωτῶν συνεδριάσαν χθὲς τὴν πρωΐαν ἀπεφάσισε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπεργίαν μέχρι τελικῆς ἐπιτυχίας.

Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀκτοπλοϊκῆς Ἑνώσεως συνεδριάσαν ἐκτάκτως χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἀπεφάσισε νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῶν ἐργατικῶν ἀξιώσεων.

Συνεπείᾳ τῆς διπλῆς ταύτης ἀπεργίας ἐνεχρώθη χθὲς πᾶσα ἀκτοπλοϊκὴ κίνησις εἰς τὸν Πειραϊκὸν λιμένα.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΜΕΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΝ

Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ἐγένετο ἀπόπειρα φορτώσεως ἐμπορευμάτων παρ' ἐλευθέρων ἐργατῶν, ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ναυσικᾶ», ὁμάδες ὅμως ἀπεργῶν ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξεδίωξαν τοὺς ἐλευθέρους ἐργάτας. Ἡ ὀλιγάριθμος ἐκ ναντῶν τοῦ λιμεναρχείου φρουρὰ τῆς «Ναυσικᾶς» διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀπεργῶν ἐκ τοῦ πλοίου ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ πρὸς ἐκφοβισμὸν εἰς τὸν ἀέρα. Ἐδημιουργήθη, ἐκ τούτου μικροπανικός, τὸ δὲ ἐπεισόδιον δὲν ἔλαβε μείζονα ἔκτασιν.

Ἐπίσης οἱ ἀπεργοὶ ἐματαίωσαν χθὲς τὸ ἀπόπλουν τὴν ἀνθράκευσιν τοῦ ἀτμοπλοίου «Καναρης», ὅπερ κατόπιν τούτου δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποπλεύσῃ.

Οἱ ἀπεργοὶ φορτοεκφορτωταὶ ἐζήτησαν ἐξ ἄλλου νὰ πληρωθοῦν 8 ἡμερῶν καθυστερούμενα ἡμερομίσθιά των, ἤτοι ποσὸν 500.000 δρ. περίπου. Συγχρόνως ὅμως ἠξίωσαν, ὅπως ἡ πληρωμὴ γίνῃ μὲ βάσιν τὴν κατὰ τόννον ἁμοιβήν. Οἱ ἐφοπλισταὶ ἀπέρριψαν τὴν ἀξίωσιν ταύτην.

Αἱ ἀτμοπλοΐαι κατέθεσαν χθὲς τὴν ἐσπέραν τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον, οἱ ἐργάται ὅμως ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν τὰ παραλαμβάνουν ὡς ἡμερομίσθια.

ΘΑ ΕΠΕΚΤΑΘΗ Η ΑΠΕΡΓΙΑ

Ἡ διοίκησις τῶν ἀπεργῶν ἀνέθηκε τὴν διαχείρισιν τοῦ ζητήματος τῶν εἰς τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν, ἥτις καὶ ἱδρύθησε τὸ ζήτημά των. Τόσον ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία, ὅσον καὶ αἱ διοικήσεις τῶν ἀπεργησάντων σωματείων ἐξέδοκαν προκηρύξεις ἐμμονῆς εἰς τὸν ἀγῶνα.

Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν δοθῇ μία ἱκανοποιητικὴ λύσις εἰς τὸ ἀναφυὲν σοβαρὸν ζήτημα, εἶναι γεγονὸς ὅτι θὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀπεργία καὶ εἰς τὰ σκάφη τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ φορτηγὰ λιμενεργατῶν. Ἐπίσης θὰ κηρυχθοῦν παρόμοιαι ἀπεργίαι καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας.

ΟΙ ΕΦΟΠΛΙΣΤΑΙ ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΟΥΝ

Ἐξ ἄλλου σήμερον ἐπιτροπὴ τῆς Πανελληνίου Ἀκτοπλοϊκῆς Ἑνώσεως ἐκ τῶν ἐφοπλιστῶν κ.κ. Τόγια, Ἰγγλέση, Ποταμιάνου, Τσέγκα καὶ Δομεστίνη θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμην.

Οἱ ἐφοπλισταὶ θὰ ἐκθέσουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς σκέψεις των καὶ θὰ διαδηλώσουν τὴν ἀπόφασίν των περὶ ἀπολύτου ἐμμονῆς των εἰς τὴν ἄρνησίν των. Συνάμα θὰ εἰδοποιήσουν τὴν Κυβέρνησιν ὅτι τὰ σκάφη τῆς ἀκτοπλοΐας, λόγῳ ἀδυναμίας νὰ ἀνθρακεύσουν, καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἐφοπλιστῶν, ἐπιθυμούντων νὰ ἐξασφαλίσουν τὰς θαλασσίας συγκοινωνίας, θὰ προσδεθοῦν ἀναγκαστικῶς ἀπὸ σήμερον.

ΦΟΒΟΙ ΣΚΗΝΩΝ

Ἐνώπιον τῆς ὀξύτητος, εἰς ἣν περιέστη, τόσον ἀποτόμως ἐκραγέν, τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα, ὑπάρχει κίνδυνος δημιουργίας ταραχῶδῶν σκηνῶν καὶ ἀνωμαλίας εἰς τὸν λιμένα. Συνεπείᾳ τούτων, ἡ δύναμις τοῦ Λιμεναρχείου Πειραιῶς ἐνισχύθη τὴν νύκτα δι' ἑνὸς ἀποβατικοῦ ἀγήματος πεζοναυτῶν τοῦ στόλου, δι' ἑνὸς ἰσχυροῦ ἀγήματος τοῦ Πολεμ. Ναυστάθμου καὶ δι' ἑνὸς λόχου στρατιωτῶν τοῦ 34ου συντάγματος Πειραιῶς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΤΑΣΙΜΟΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΧΗΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΕΣΤΗ ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΕΞΕΥΡΕΣΙΣ ΜΙΑΣ ΛΥΣΕΩΣ

ΣΚΕΨΙΣ ΠΕΡΙ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΟΜΑΔΙΚΩΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΛΑ·Ι·ΚΩΝ

Ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις, μετὰ τὴν ἀποχὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων, παραμένει στάσιμος.

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν, καὶ τῶν κυβερνητικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν κύκλων, παρὰ τὴν διαλλακτικότητα τῶν δηλώσεων τόσον τοῦ κ. Τσαλδάρη ὅσον καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, τὸ ζήτημα δὲν προήχθη κατ' οὐδὲν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη. Καὶ τοῦτο διότι ὁ κ. πρωθυπουργός, εἰς τὴν ἀπάντησίν του, ἀπέφυγε νὰ εἰσέλθῃ ὁπωσδήποτε εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, ἀρκεσθεὶς νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὴν ἄγνοιάν του ὅτι ἡ πρόσληψις τῶν κ. κ. Γονατᾶ καὶ Καραπαναγιώτη εἰς τὴν κυβέρνησίν του θὰ προεκάλει τὴν ἐμπράγματον διαμαρτυρίαν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἀπέφυγε δηλαδὴ καὶ νὰ ὑπαινιχθῇ κἂν ὅτι θὰ ἦτο διατεθειμένος νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς δύο ἐπαναστατικοὺς παράγοντας ἐκ τῆς κυβερνήσεώς του διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Λαϊκοὶ ἀναγνωρίζουν τὴν δυσχέρειαν, εἰς τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν ἀποχήν των εὑρίσκεται ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὅπως ἀπομακρύνῃ ἀμέσως τοὺς ἐν λόγῳ ὑπουργούς του. Ἀλλά, προσθέτουν, πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι εἶνε ἔτι μεγαλυτέρα ἡ δυσχέρεια εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἤδη τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα χωρὶς καμμίαν ἱκανοποίησιν. Τοῦτο θὰ ἰσοδυνάμει μὲ αὐτοεξευτελισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον βεβαίως κανὲν κόμμα δὲν θὰ ἔφθανεν, ἔστω καὶ διὰ τὸν πλέον ἀσήμαντον λόγον.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ κατάστασις, ὡς ἀνομολογεῖται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, δὲν παρουσιάζει πρὸς τὸ παρὸν διέξοδον. Ἡ περίπτωσις οἰκειοθελοῦς παραιτήσεως τῶν δύο ὑπουργῶν ἀπεκλείσθη, ὡς λέγεται, παρ' αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον. Ἄρα, λύσις τις δὲν δύναται νὰ προέλθῃ εἰμὴ μόνον διὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογικὴν καταστάσευν δυνατήν, τὴν ἐπάνοδον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν βουλῶν, αἱρομένων τῶν λόγων αἵτινες προεκάλεσαν τὴν ἀποχήν του.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει—ἂν δηλαδὴ δὲν ἀρθοῦν οἱ λόγοι αὐτοί—τονίζεται ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ σκεφθῇ καὶ ὅ' ἀποφασίσῃ περὶ ὁμαδικῆς ὑποβολῆς τῶν παραιτήσεων τῶν μελῶν του ἀπὸ τὰ δύο νομοθετικὰ σώματα, ὁπότε θὰ ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν, διὰ τῆς προσφυγῆς πρὸς τὸν Λαόν, νὰ ἐξηγήσῃ εὐρύτερον τὴν ὅλην ἐν τῷ ζητήματι στάσιν αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, περὶ προσφυγῆς εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, μακρὰν τοῦ νὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα νέας προκλήσεως ἢ ἀδιαλλαξίας, ὡς ἐχαρακτηρίσθη προκαταβολικῶς ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου, παρατηρεῖται ὅτι θὰ καταδείξῃ ἀκριβῶς τὴν σταθερὰν διάθεσιν τοῦ κόμματος νὰ παραμείνῃ ἐντὸς τῶν κοινοβουλευτικῶν ὁρίων. Τοῦτο ἄλλως τε, ὡς τονίζεται, καθωρίσθη σαφῶς καὶ τώρα: ὅτι δηλαδή, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποχῆς του, τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀσκοῦν τὸν κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον ἐφ' ὅλων τῶν κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν εἰς τὰ γενικὰ ζητήματα τῆς χώρας.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

ΠΟΙΟΙ ΒΑΘΥΤΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ ΩΔΗΓΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ

Ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης, ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, προέβη χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

«Θὰ περιορισθῶ εἰς τὸ δυνατὸν ἐλάχιστον κατὰ τὴν ἀπάντησίν μου ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Βουλῇ, φρονῶν ὅτι μακρὰ ἐπὶ τούτου συζητήσεις, ἂν μὴ ἐπιβλαβεῖς πάντως ἥκιστα ὠφέλιμοι εἶνε.

»Κατὰ τὰς γενομένας ἀνακοινώσεις μου, οὐδεμίαν ἠθέλησα ν' ἀποδώσω πρόθεσιν προκλήσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐκ μέρους τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τῆς παρ' αὐτοῦ σχηματισθείσης κυβερνήσεως ἀλλὰ διετύπωσα ἀπορίαν καὶ μόνον καὶ τὰς πρὸς τοῦτο διδομένας ἐξηγήσεις οὐδένα ἔχω λόγον νὰ μὴ ἀποδεχθῶ. Οὐδέποτε διενοήθην νὰ μονοπωλήσω οὔτε τὴν διάθεσιν οὔτε τὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν γαλήνην καὶ τὸν ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας, καὶ τὴν πρὸς τοῦτο διάθεσιν ἀνευρίσκω ἀκόμη καὶ εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν θὰ προέβαινεν εἰς τὸν γενόμενον σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, τοὐλάχιστον ἐπί τινα χρόνον, ἂν ἐγνώριζεν ὅτι αὕτη θὰ ἦγεν εἰς τὸ ἀναφυὲν ζήτημα. Ἐκ τῆς δηλώσεως ταύτης ὅμως ἐπιτρέπεται καὶ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως στάσις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν θεωρεῖται καὶ ὡς ἀδικαιολόγητος. Δὲν γνωρίζω πῶς συνάγονται τὰ σχετικὰ συμπεράσματα ἐκ τῆς διαμειφθείσης γνωστῆς ἀλληλογραφίας, ἀφοῦ καὶ προστίθεται, ὅτι ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν, ἐφ' ἧς ταῦτα θεμελιοῦνται, οὐδεμία ἐξε δοθῇ ἀπάντησις. Προσθέτω δ' ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα τότε, ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης, κατόπιν συνελεύσεως, προέβη καὶ ἐδημοσίευσε τὴν ὅλην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

ΤΟ ΤΟΤΕ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

«Τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀποβλέπον εἰς τὰ ζωτικὰ τῆς χώρας ζητήματα καὶ τὴν πρόοδον αὐτῆς, θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν γαλήνην τοῦ τόπου καὶ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ταῦτα ὅμως ἠπείλησε νὰ διαταράξῃ ἡ ἐξαγγελθεῖσα ὡς ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ ὑποδείξεως παρὰ ταύτης καὶ ἐκλογῆς ἀριστίνδην ὡς γερουσιαστοῦ τοῦ ἑτέρου τῶν ἀρχηγῶν τῆς κληθείσης Ἐπαναστάσεως 1922, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ προσ τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

»Ἐκ τῆς διεξαχθείσης ἀνταλλαγῆς τῶν γνωστῶν ἐπιστολῶν διεπιστώθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχει ληφθῇ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προσπάθεια τῶν ἀντιπάλων πολιτικῶν πρὸς ἐδραίωσιν καταστάσεως καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν κανονικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν ζωὴν ἐξυπηρετούσης. Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν ἀντιπάλων πολιτικὴ θέλει συνεχισθῇ πρὸς τὴν δοθεῖσαν κατεύθυνσιν, τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀκολουθοῦν τὴν χαραχθεῖσαν πολιτικὴν του θὰ μετάσχῃ τῶν προκηρυχθεισῶν ἐκλογῶν τῆς Γερουσίας».

Μετὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐδικαιολογεῖτο νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀφορμαὶ νέων παρομοίας φύσεως ζητημάτων δὲν θ